

C O N V E N Ţ I E

ÎN TRE

G U V E R N U L R E P U B L I C I I M O L D O V A

Ş I

G U V E R N U L R E P U B L I C I I M A C E D O N I A

**P E N T R U E V I T A R E A D U B L E I I M P U N E R I Ş I
P R E V E N I R E A E V A Z I U N I I F I S C A L E C U P R I V I R E
L A I M P O Z I T E L E P E V E N I T Ş I P E C A P I T A L**

Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Macedonia,
dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea
evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
au convenit după cum urmează:

Articolul 1 **PERSOANE VIZATE**

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui sau
ale ambelor State Contractante.

Articolul 2 **IMPOZITE VIZATE**

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital, stabilite
în numele unui Stat Contractant sau al unităților administrativ-teritoriale sau al
autorităților locale ale sale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit și pe capital toate impozitele,
stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital,
inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare sau
imobiliare, impozitele pe sumele totale ale simbriilor sau salariilor, plătite de către
întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în particular,
sînt:

a) în Moldova:

- (i) impozitul pe venit, și
- (ii) impozitul pe bunurile imobiliare;

b) în Macedonia:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit, și
- (iii) impozitul pe proprietate.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau
substanțial similare, care sînt stabilite după data semnării Convenției, în plus, sau în
locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor
notifica reciproc asupra oricăror modificări importante operate în legislațiile lor
fiscale respective.

Articolul 3

DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenii “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Republica Moldova sau Republica Macedonia, după cum cere contextul;

b) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul acesteia, cuprins între frontierele sale, alcătuit din sol, subsol, ape și spațiu aerian de deasupra solului și apelor, asupra căruia Republica Moldova își exercită suveranitatea și jurisdicția sa deplină și exclusivă, în conformitate cu legislația sa internă și cu dreptul internațional;

c) termenul “Macedonia” înseamnă teritoriul Republicii Macedonia și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul, apele și fundul lacurilor interne ale sale, asupra cărora aceasta are jurisdicția sau drepturile suverane în scopul explorării, exploatării, conservării și gestionării resurselor naturale, în conformitate cu legislația internă și cu dreptul internațional;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o companie și orice altă asocieri de persoane;

e) termenul “companie” înseamnă orice asocieri corporativă sau orice entitate care este tratată, în scopuri fiscale, ca o asocieri corporativă;

f) termenul “întreprindere” se aplică la exercitarea oricărei activități de afaceri;

g) termenii “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

h) termenul “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o navă maritimă sau aeronavă, exploatată de o întreprindere a unui Stat Contractant, cu excepția cazului, când nava maritimă sau aeronava este exploatată numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

i) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

(i) în Moldova, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în Macedonia, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

j) termenul “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;

(ii) orice persoană juridică, societate sau asociație, care au primit un asemenea statut al lor, potrivit legislației în vigoare a unui Stat Contractant;

k) termenul “activitate de afaceri” include prestarea serviciilor profesionale și altor activități cu caracter independent.

2. În ceea ce privește aplicarea Convenției la orice perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care acesta îl are la acea perioadă de timp în cadrul legislației acestui Stat cu referință la impozitele la care se aplică Convenția, orice înțeles, potrivit legislației fiscale aplicabile a acestui Stat, va prevala asupra înțelesului atribuit termenului conform altor legi ale acestui Stat.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii fiscale acolo conform domiciliului, reședinței, locului de înregistrare, locului de conducere ale sale sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include acest Stat și orice unitate administrativ-teritorială sau autoritate locală a acestuia. Totuși, acest termen nu va include orice persoană care este supusă impunerii fiscale în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din surse aflate în acest Stat sau capitalul situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile sale personale și economice sînt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul, în care aceasta are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici un Stat, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie o are;

d) dacă aceasta are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului Contractant în care este situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5

REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Termenul “reprezentanță permanentă”, în special, include:

- a) un loc de conducere;
- b) o filială;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier;
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Termenul “reprezentanță permanentă”, de asemenea, cuprinde:

a) un șantier de construcție, un proiect de construcție, asamblare sau montaj sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, numai dacă asemenea șantier, proiect sau activități continuă mai mult de nouă luni în orice perioadă de douăsprezece luni;

b) prestarea serviciilor, inclusiv serviciile de consultanță, de o întreprindere, prin intermediul angajaților sau altui personal angajat de întreprindere în acest scop, numai dacă activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau un proiect conex) într-un Stat Contractant pentru o perioadă sau perioade însumând mai mult de trei luni în orice perioadă de douăsprezece luni.

4. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, termenul “reprezentanță permanentă” va fi considerat, că nu include:

a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării sau expunerii produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării sau expunerii;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor, sau colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul exercitării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, pentru orice combinație de activități, specificate în subparagrafele de la a) la e), cu condiția, ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 - acționează din numele unei întreprinderi și are, și, de regulă, utilizează într-un Stat Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, atunci această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în acest Stat, referitoare la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de cele specificate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, o companie de asigurări a unui Stat Contractant, cu excepția cazurilor de reasigurare, va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în celălalt Stat Contractant, dacă aceasta colectează prime de asigurări pe teritoriul aceluși celălalt Stat sau asigură riscuri situate acolo printr-o persoană, alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6.

8. Faptul, că o companie rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o companie rezidentă a celuilalt Stat Contractant sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (fie, printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face orice companie o reprezentanță permanentă a celeilalte.

Articolul 6

VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Termenul “proprietăți imobiliare” va avea înțelesul pe care îl are, potrivit legislației Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și utilajul, utilizate în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe, ca compensații pentru exploatarea sau concesionarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele maritime și aeronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului, realizat din utilizarea directă, darea în arendă sau din utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi.

Articolul 7

PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte a lor care este atribuită acelei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă ea este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere cheltuielile, efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente,

inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare astfel suportate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte. Totuși, asemenea deducere nu va fi admisă în privința sumelor, dacă există, plătite (altele decât cele achitate pentru acoperirea cheltuielilor curente) de către reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricăror alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru serviciile specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția cazului unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut reprezentanței permanente. În același mod, nu se va ține seama, la determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente, de sumele plătite (altele decât cele achitate pentru acoperirea cheltuielilor curente) de către reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricăror alte oficii ale sale, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru serviciile specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția cazului unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut oficiului central al întreprinderii sau oricăror alte oficii ale sale.

4. În măsura, în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profiturile, atribuite unei reprezentanțe permanente, să fie determinate în baza repartizării proporționale a profiturilor totale ale întreprinderii către diversele sale oficii, nimic în paragraful 2 nu va împiedica acest Stat Contractant să determine profiturile impozabile în baza unei asemenea repartizări obișnuite; totuși, metoda de repartizare adoptată va fi aceea, ca rezultatul să fie în conformitate cu principiile incluse în acest articol.

5. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente, din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente ale acestui articol, profiturile, atribuite reprezentanței permanente, vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motiv temeinic și suficient de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRANSPORTURI MARITIME ȘI AERIENE

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impuse numai în acest Stat.

2. În sensul prezentului articol, profiturile din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor includ:

a) profiturile din darea în arendă a navelor maritime sau aeronavelor fără echipaj; și

b) profiturile din utilizarea, menținerea sau darea în arendă a containerelor (inclusiv treilere și utilajul conex pentru transportarea containerelor), utilizate pentru transportarea produselor sau mărfurilor;

dacă asemenea dare în arendă sau asemenea utilizare, menținere sau dare în arendă, după caz, este aferentă exploatării în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, la o afacere în comun sau la o agenție internațională de exploatare a mijloacelor de transport, dar numai acelei părți a profiturilor astfel realizate, care este atribuită participantului proporțional cotei sale în exploatare comună.

Articolul 9 **ÎNTRINDERI ASOCIATE**

1. Când:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost calculate uneia din întreprinderi, dar nu au fost astfel calculate, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acestui Stat - și impune, în consecință - profiturile, asupra cărora o întreprindere a celuilalt Stat Contractant a fost supusă impunerii fiscale în acel celălalt Stat și profiturile astfel incluse sînt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului Stat menționat,

dacă condițiile stabilite între două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului perceput acolo pe acele profituri, dacă acel celălalt Stat consideră modificarea justificată. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o companie rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dividendelor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie (altă decât o societate), care deține, în mod direct, cel puțin 25 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende;

b) 10 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Prevederile acestui paragraf nu vor afecta impunerea companiei în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, astfel cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative, care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, potrivit legislației Statului, a cărui rezidentă este compania distribuitoare de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și holdingul, în legătură cu care se plătesc dividendele, este efectiv legat de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unui impozit dividendele plătite de această companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când holdingul, în legătură cu care se plătesc dividendele, este efectiv legat de o reprezentanță permanentă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale companiei, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

Articolul 11 **DOBÂNZI**

1. Dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor este un rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “dobânzi”, astfel cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din creanțe de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de dreptul de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din hârtii de valoare de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile, aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile calculate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul acestui articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo și titlurile de creanță, în legătură cu care se plătesc dobânzile, sînt efectiv legate de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

5. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și aceste dobânzi se suportă de asemenea reprezentanță

permanentă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul Contractant, în care este situată reprezentanța permanentă.

6. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitorul și proprietarul beneficiar al dobânzilor sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitorul și proprietarul beneficiar al dobânzilor, în lipsa unor astfel de relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12 **ROYALTY**

1. Royalty, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al royalty este un rezident al celui alt Stat Contractant, impozitul astfel perceput nu va depăși 10 la sută din suma brută a royalty. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “royalty”, astfel cum este utilizat în acest articol, înseamnă plățile de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filme de cinema sau filme sau benzi pentru radiodifuziune sau televiziune, orice brevet de invenții, produs soft, emblemă comercială, desen sau model, plan, formulă secretă sau proces, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă, în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și aceste royalty se suportă de asemenea reprezentanță permanentă, atunci aceste

royalty vor fi considerate că provin din Statul Contractant, în care este situată reprezentanța permanentă.

6. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitorul și proprietarul beneficiar al royalty sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitorul și proprietarul beneficiar al royalty, în lipsa unor astfel de relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13 **CÂȘTIGURI DE CAPITAL**

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, specificate în articolul 6 și situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, inclusiv câștigurile din înstrăinarea acestei reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere), pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile, realizate de o întreprindere a unui Stat Contractant din înstrăinarea navelor maritime sau aeronavelor, exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare, ce țin de exploatarea acestor nave maritime sau aeronave, vor fi impuse numai în acest Stat.

4. Câștigurile din înstrăinarea acțiunilor sau altor drepturi corporative într-o companie, a cărei proprietate constă direct sau indirect, în special, din proprietățile imobiliare situate într-un Stat Contractant, pot fi impuse în acest Stat.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altor decât cele specificate în paragrafele 1, 2, 3 și 4, vor fi impuse numai în Statul Contractant, a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

Articolul 14 **VENITURI DIN MUNCA SALARIATĂ**

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17 și 18, salariile, simbriile și alte remunerații similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca

salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile astfel primite de acolo pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat, și

b) remunerațiile sînt plătite de un patron sau în numele unui patron, care nu este rezident al celui alt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă pe care patronul o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile, primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau aeronave, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui Stat Contractant, pot fi impuse în acest Stat.

Articolul 15

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al comitetului de conducere al unei companii, care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 16

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 7 și 14, venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant ca un artist de estradă, astfel cum sînt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune, sau un interpret muzical, sau ca un sportiv, din activitățile lui personale, exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau un sportiv în această calitate a sa, nu revine însuși artistului de estradă sau sportivului, ci altei persoane, fie că este sau nu rezidentă a unui Stat Contractant, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7 și 14, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

Articolul 17

PENSII

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 18, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată exercitată în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 18

SERVICIUL PUBLIC

1. a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, plătite de un Stat Contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, unități administrativ-teritoriale sau autorități locale, vor fi impuse numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea salarii, simbrii și alte remunerații similare vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelu Stat, care:

- (i) are cetățenia acelu Stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Indiferent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte remunerații similare, plătite de sau din fondurile create de un Stat Contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, unități administrativ-teritoriale sau autorități locale vor fi impuse numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea pensii și alte remunerații similare vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelu Stat.

3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se vor aplica salariilor, simbriilor, pensiilor și altor remunerații similare pentru serviciile prestate, în legătură cu activitatea de afaceri, exercitată de un Stat Contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 19

STUDENȚI

Plățile, primite de un student sau un stagiar care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii

sale, destinate pentru întreținerea, instruirea sau pregătirea sa, nu vor fi impuse în primul Stat menționat, cu condiția, ca asemenea plăți să provină din surse aflate în afara acestui Stat.

Articolul 20 **ALTE VENITURI**

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altor decât veniturile din proprietăți imobiliare, astfel cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul acestor venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care sînt plătite veniturile, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7.

3. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții și care provin în celălalt Stat Contractant, pot fi, de asemenea, impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 21 **CAPITAL**

1. Capitalul, reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sînt definite în articolul 6, deținute de un rezident al unui Stat Contractant și situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Capitalul, reprezentat de proprietăți mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

3. Capitalul, reprezentat de nave maritime și aeronave, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui Stat Contractant și de proprietăți mobiliare ce țin de exploatarea acestor nave maritime și aeronave, va fi impus numai în acest Stat.

4. Capitalul, reprezentat de acțiuni sau alte drepturi corporative într-o companie, a cărei proprietate constă direct sau indirect, în special, din proprietăți imobiliare situate într-un Stat Contractant, poate fi impus în acest Stat.

5. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 22

ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

1. Când un rezident al unui Stat Contractant realizează venit sau deține capital, care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impus în celălalt Stat Contractant, atunci primul Stat menționat va permite:

a) deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe venit, plătit în acel celălalt Stat;

b) deducerea din impozitul pe capital al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe capital, plătit în acel celălalt Stat.

Totuși, asemenea deducere, în nici un caz, nu va depăși acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, calculată până la acordarea deducerii, ce se atribuie, după caz, venitului sau capitalului, care poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când, în conformitate cu orice prevedere a Convenției, venitul realizat sau capitalul deținut de un rezident al unui Stat Contractant este scutit de impunere în acest Stat, totuși, asemenea Stat poate, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau pe capitalul rămas al acestui rezident, să țină cont de venitul sau capitalul scutit.

Articolul 23

NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale aceluși celălalt Stat, aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței.

2. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt Stat, care exercită aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ceea ce privește impunerea, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului, când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 6 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

4. Întreprinderile unui Stat Contractant al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

Articolul 24

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unui sau ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac, prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant, a cărui rezidentă ea este sau, dacă cazul său cade sub incidența paragrafului 1 al articolului 23, a acelu Stat Contractant, a cărui persoană națională ea este. Cazul trebuie prezentat în decurs de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în stare să ajungă la o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în scopul evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prevederile prezentei Convenții. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de orice perioadă de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte, formate din ele însele sau reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 25

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații, anticipat relevante realizării prevederilor prezentei Convenției sau pentru administrarea sau aplicarea legislației interne referitoare la impozitele de orice gen și tip, stabilite în numele Statelor Contractante, sau al unităților administrativ-teritoriale sau al autorităților locale ale lor, în măsura, în care impunerea nu contravine Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație primită de un Stat Contractant, potrivit paragrafului 1, va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită, potrivit legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative) abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau urmărirea judiciară, soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele menționate în paragraful 1 sau supravegherea celor de mai sus. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în deciziile judiciare.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale acestui sau ale celuilalt Stat Contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau proces comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat (ordre public).

4. Dacă informația este solicitată de către un Stat Contractant în conformitate cu acest articol, celălalt Stat Contractant va utiliza măsurile sale de colectare a informației în vederea obținerii informației solicitate, chiar dacă acel celălalt Stat nu are nevoie de asemenea informație pentru propriile sale scopuri fiscale. Obligația cuprinsă în propoziția precedentă este supusă limitărilor paragrafului 3, dar, în nici un caz, asemenea limitări nu vor fi interpretate ca permițând unui Stat

Contractant să refuze furnizarea informației numai din cauza, că acesta nu are interes intern în asemenea informație.

5. Prevederile paragrafului 3, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca permițând unui Stat Contractant să refuze furnizarea informației numai din cauza, că informația este deținută de o bancă, altă instituție financiară, mandatar sau persoană, care acționează în calitate de agent sau persoană de încredere, sau din cauza, că aceasta este legată de deținerea cotelor dintr-o persoană.

Articolul 26

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau posturilor consulare în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale.

Articolul 27

INTRAREA ÎN VIGOARE

Prezenta Convenție va intra în vigoare la data ultimei notificări în scris, prin canale diplomatice, confirmând îndeplinirea de către Statele Contractante a procedurilor interne necesare pentru intrarea ei în vigoare și prevederile sale vor avea efect:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care prezenta Convenție a intrat în vigoare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care prezenta Convenție a intrat în vigoare.

Articolul 28

DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțare de către unul dintre Statele Contractante. Fiecare Stat Contractant poate denunța Convenția, prin canale diplomatice, înaintând o notă de denunțare scrisă, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic, ce urmează după o perioadă de cinci ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare. În asemenea situație Convenția își va înceta efectul:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Întocmit la Skopje la 21 februarie 2006 în două exemplare originale, fiecare în limbile moldovenească, macedoneană și engleză, ambele exemplare originale fiind egal autentice. În cazul apariției unor divergențe la interpretarea sau aplicarea prevederilor prezentei Convenții, textul în limba engleză va fi de referință.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Republicii Macedonia**

PROTOCOL

La semnarea Convenției între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Macedonia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, ambele părți au convenit asupra următoarelor prevederi, care vor forma o parte integră a Convenției:

În cazul Moldovei, termenul “capital” în cuprinsul prezentei Convenții va însemna “proprietate”, cu excepția următoarelor articole:

Articolul 9, paragraful 1;
Articolul 10, paragraful 2; și
Articolul 23, paragraful 4.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul Protocol.

Întocmit la Skopje la 21 februarie 2006 în două exemplare originale, fiecare în limbile moldovenească, macedoneană și engleză, ambele exemplare originale fiind egal autentice. În cazul apariției unor divergențe la interpretarea sau aplicarea prevederilor prezentului Protocol, textul în limba engleză va fi de referință.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Republicii Macedonia**